

[Tinning]

ge tilbage i oktober, hvor jeg vil være til stede, og så vil jeg i øvrigt ikke være her den næste måned, fordi jeg deltager i FN's generalforsamling, og dér vil vi komme til at opleve dansk flygtningepolitik i international sammenhæng i al dens ynke.

Den 23. september i år holdt landets udenrigsminister sin tale til FN's generalforsamling. Det var på det tidspunkt, da optakten til Flygtning 86 var tæt på toppen. Det var dengang, mange ministre var optaget af at demonstrere deres humane sindelag, demonstrere deres omsorg for flygtninge, for så vidt de bare holder sig væk. Udenrigsministeren sagde dengang til generalforsamlingen – det er en uofficiel oversættelse:

»I FN's charter har vi forpligtet os til at fremme og opmuntre respekten for menneskerettigheder og fundamentale friheder og til at lade verdensorganisationen være centret for harmoniseringen af de nationale anstrengelser for at opnå disse mål.«

»Centret for harmoniseringen af de nationale anstrengelser! FN som centrum for vores indsats i flygtningespørgsmålet talte udenrigsministeren om. Og så har vi en lovgivning, hvorom FN's Højkommissariat siger, at der er noget galt, noget, vi er bekymret for, noget, vi godt vil diskutere. Regeringens svar er, at det er der bare ikke tid til.

Så er der nogle, der siger: jamen kunne vi så ikke i det mindste sikre, at folk, før de bliver afvist ved grænsen og risikerer at blive sendt tilbage til en forfølgelse, kunne få lov at tale med en repræsentant for Flygtningehøjkommissariatet eller rettere Højkommissariatets repræsentanter i Danmark, nemlig Dansk Flygtningehjælp? Kan de ikke bare få lov at snakke med dem, siden FN nu er centret for harmoniseringen af de nationale anstrengelser?

Nej, siger regeringen, hvis de skal snakke med nogen, så kan de gøre det i Tyskland.

Udenrigsministeren sagde videre:

»Det følger af denne højtidelige forpligtelse, at når undertrykkelsen af menneskerettigheder tvinger mennesker til at forlade deres hjemland og blive flygtninge, da må alle andre lande tage skridt til at lindre disse folks lidelser og dermed sikre respekten for deres menneskerettigheder.«

Så spørger jeg: når der kommer en flygtning fra Iran, fra Libanon, fra Sri Lanka, hvorfra det nu kan være, hvordan tager vi så

skridt til at lindre disse folks lidelser, når de melder sig ved grænsen og siger: vi vil gerne have asyl i Danmark? Det gør vi ved at sige til dem, at de kan blive i Tyskland, eller hvor det er, de er. Vi lindrer deres lidelser ved at sige: I kommer ikke ind her! Så kan de selvfølgelig henvende sig på en ambassade og søge asyl. Det er, hvad vi gør.

Det konkrete forslag, Danmark har fremlagt i FN, handler om frivillig tilbagevenden dér, hvor flygtningene er kommet fra, regional integration, øget FN-tilstedeværelse i forskellige af verdens regioner og fordeling af kvoter baseret på en FN-fordelingsnøgle. Det konkrete forslag er ikke lavet endnu, det gør heller ikke udenrigsministeren så meget, det skulle selvfølgelig i første omgang bruges i reklamekampagnen op til Flygtning 86 for at styrke regeringens image som flygtningevenner. Det konkrete forslag vil blive lavet, og det vil blive diskuteret i FN's 3. komité her i begyndelsen af november, hvor jeg som sagt har lejlighed til at deltage.

Jeg synes, det er forfærdeligt at tænke på, at Danmark skal sidde dér og fortælle alle de andre lande om alle vores gode forslag til løsning af verdens flygtningeproblemer, hvordan vi skal deles om at bære byrden, hvordan vi alle bør påtage os et ansvar, så kort tid efter, at vi selv har demonstreret over for omverdenen, hvor alvorligt man skal tage det, vi siger, hvor alvorligt man skal tage vores anbefalinger – at vi har stemt for dem i Højkommissariatets eksekutivkomité – og hvor alvorligt man skal tage vores snak om, at vi fører en flygtningevenlig politik. Det er det rene og skinbarlige hykleri, desværre. Jeg forstår, hvis de fattige lande siger til os: det dér, venner, pak sammen med det!

Der er masser af flygtninge i den fattige del af verden, og der er stort set ikke nogen i den rige del, og vi begynder nu oven i købet at forsøge at smøre de dér flygtninge af på hinanden. Det er jo realiteten i sagen.

Jeg synes, det er uhyggeligt, at vi nu skal føre os frem i FN og begynde at stille forslag om, hvordan vi skal løse verdens flygtningeproblem.

Til allersidst – hr. Bernhard Baunsgaard har nævnt det – vil jeg sige: hr. Ole Espersen skulle lige lave en flot afrunding med, at vi har stadig den mest liberale flygtningelov overhovedet. Det passer heller ikke.